

ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΟΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΙΙ – Δικαιοπρακτικές ενοχές

Διδάσκων: Απόστολος Χελιδόνης, Καθηγητής

Εξεταστική περίοδος Ιούνιος 2022

Υπόδειξη!

Να απαντήσετε σε δικές σας κόλες και σε όλα τα ερωτήματα. Επιτρέπεται η χρήση ασχολίαστου αστικού κώδικα. Στο τέλος των απαντήσεων να αναγράψετε το ονοματεπώνυμο και τον αριθμό μητρώου σας.

1° Πρακτικό Θέμα: Ο πρωτοετής φοιτητής της Νομικής Σχολής Θράκης Α, που ήταν και δεινός ποδηλάτης, αγόρασε, μόλις εγκαταστάθηκε στην Κομοτηνή, από το κατάστημα ποδηλάτων του Β στην ίδια πόλη ένα καινούργιο αγωνιστικό ποδήλατο αξίας 1000 €. 2,5 χρόνια μετά και ενώ ο Α κινούνταν με το συγκεκριμένο ποδήλατο προς την Πανεπιστημιούπολη, προκειμένου να παρακολουθήσει μάθημα του Γ' πλέον έτους, έσπασε ο άξονας του ποδηλάτου, με αποτέλεσμα να βρεθεί αυτός (ο Α) σε παρακείμενο χαντάκι και να τραυματισθεί σοβαρά. Ο Α νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο καταβάλλοντας ως νοσήλια 5000 €. Όπως διαπιστώθηκε στο μεταξύ το ποδήλατο ήταν εξαρχής ελαττωματικό, καθώς στη συγκεκριμένη παρτίδα από λάθος της κατασκευάστριας εταιρίας χρησιμοποιήθηκε φθηνότερο και ακατάλληλο υλικό για τον άξονα του ποδηλάτου. Έγινε παράλληλα όμως γνωστό και ότι η εταιρία απέστειλε στον Β, αλλά και σε άλλους προμηθευτές εγκαίρως επιστολή ενημερώνοντάς τους για το συγκεκριμένο πρόβλημα και ζητώντας να αποσύρουν από την αγορά τα ελαττωματικά ποδήλατα αυτής της παρτίδας. Ο Β δεν έκανε ωστόσο καν τον κόπο να διαβάσει καν τη συγκεκριμένη επιστολή, θεωρώντας ότι επρόκειτο απλώς για μια νέα διαφημιστική καμπάνια της εν λόγω εταιρίας. Ενόψει όλων των παραπάνω ερωτάσθε:

α) Μπορεί ο Α να ζητήσει από τον Β την απόδοση των νοσηλίων και σε ποια νομική βάση θα στηρίξει την αξίωσή του αυτή; **(3 βαθμοί)**

β) Μπορεί να ζητήσει ο Α από τον Β και την επιστροφή των 1000 € που του κατέβαλε ως τίμημα και σε ποια νομική βάση θα στηρίξει την αξίωσή του αυτή; **(2,5 βαθμοί)**

γ) Ποια θα ήταν η απάντησή σας στο πρώτο ερώτημα αν ο Β είχε δωρίσει το ποδήλατο στον Α, γιατί τον συμπάθησε αμέσως λόγω της ιδιαίτερης αγάπης που είχε για τα ποδήλατα, αλλά και γιατί ήθελε να ανανεώσει το στοκ της αποθήκης του «διώχνοντας» τα παλαιότερα ποδήλατα που φύλασσε εκεί, διαβεβαιώνοντάς τον ότι έλεγξε το ποδήλατο και λέγοντας πώς όλα είναι εντάξει; Ποιος είναι εδώ ο χρόνος παραγραφής; **(2,5 βαθμοί)**

2° Θεωρητικό ερώτημα: Σε τι διαφέρει η πώληση υπό αίρεση από την πώληση με επιφύλαξη κυριότητας; **(2 βαθμοί)**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

α) Τα νοσήλια ανάγονται στην ελαττωματικότητα του άξονα του ποδηλάτου (535 αρ. 3). Βρίσκει εδώ εφαρμογή το αντικειμενικό κριτήριο, σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό του ελαττώματος, καθώς ο κάθε αγοραστής αναμένει ότι αγόρασε ένα ασφαλές ποδήλατο. Συνεπώς, ο Α έχει κατά του Β για τα νοσήλια αξίωση αποζημίωσης βάσει της ΑΚ 543 εδ. 2. Η τελευταία διάταξη προϋποθέτει όμως πταίσμα, το οποίο φέρει εδώ ο Β, διότι από ελαφρά αμέλεια δεν διάβασε την αποστολή της κατασκευάστριας εταιρίας που του υποδείκνυε την απόσυρση του ποδηλάτου. Ωστόσο, η εν λόγω αξίωση αποζημίωσης υπόκειται στη διετή παραγραφή της ΑΚ 554. Εδώ όμως πέρασαν 2,5 χρόνια από την αγορά του ποδηλάτου. Άρα, η συγκεκριμένη αξίωση έχει παραγραφεί. Επειδή όμως ο Α τραυματίστηκε υπάρχει συρροή με την αδικοπρακτική αξίωση της ΑΚ 914 για την οποία ισχύει η πενταετής παραγραφή της ΑΚ 937. Με αυτή την αξίωση μπορεί λοιπόν ο Α να ζητήσει τα νοσήλια.

β) Ο Α θα μπορούσε να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων είτε στο πλαίσιο υπαναχώρησης είτε στο πλαίσιο μείωσης του τιμήματος με την αγωγή αδικαιολογήτου πλουτισμού, αφού το πρόβλημα στον άξονα καθιστούσε το ποδήλατο ουσιαστικά άνευ αξίας είτε στο πλαίσιο αποζημίωσης ως ελάχιστη ζημία. Ωστόσο, όλες οι παραπάνω αξιώσεις παραγράφηκαν γιατί παρήλθαν τα 2 χρόνια που προβλέπει η ΑΚ 554, για την οποία έγινε λόγος και στην απάντηση του πρώτου ερωτήματος. Συνεπώς, ο Α δεν μπορεί να ζητήσει επιστροφή των χρημάτων που έδωσε ως τίμημα για την αγορά.

γ) Ο Β ως δωρητής ευθύνεται για ελαττώματα μόνο για δόλο με βάση την ΑΚ 499 παρ. 2 αν έδωσε την πρόσθετη υπόσχεση ότι δεν υπάρχουν ελαττώματα στο δωρηθέν πράγμα. Αυτό συνέβη και εδώ. Υπάρχει και πάλι συρροή αξιώσεων. Αν ο Α στηρίξει την αξίωση για τα νοσήλια στην ΑΚ 914, ο χρόνος παραγραφής είναι η 5ετία της ΑΚ 937, ενώ αν στηριχθεί στην ΑΚ 499 παρ. 2 ισχύει η γενική παραγραφή.

δ) Στην πώληση υπό αίρεση τελεί η ίδια η υποσχετική υπό αίρεση, άρα η υποσχετική σύμβαση είναι μετέωρης ισχύος. Στην πώληση με επιφύλαξη κυριότητας υπό αίρεση τελεί μόνο η εμπράγματη σύμβαση με την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα του πωλουμένου πράγματος, όχι η υποσχετική. Μόλις πληρωθεί η αίρεση επέρχεται αυτομάτως η μετάθεση της κυριότητας χωρίς να χρειάζεται να καταρτισθεί εκ νέου η εμπράγματη σύμβαση της ΑΚ 1034.